

TEMA DEL DIA

OSCAR BAYONA

Els Xeremiers de Mallorca, que guien les festes tradicionals

OSCAR BAYONA

Marga Mbande, d'origen equatoguineà, trenca estils

OSCAR BAYONA

Ji Hye Chung va interactuar amb els Picapolls d'Artés

Els flaixos de la Fira

► **ANIMAL RELIGION. «Fang».** Per construir cal destruir i potser tornar a destruir, modelar, adaptar-se i implicar-se en un dur procés de creació per obtenir el resultat desitjat. I aquesta ha estat la premissa dels sempre innovadors i sorprenents Animal Religion amb *Fang*. Un sol intèrpret multifuncional, equilibrista, contorsionista, ballarí, amb una implicació física corporal total, absoluta i fascinant. L'objectiu, un enorme bloc de fang compartint protagonisme amb Quim Girón en una peça atractiva, plantejada en diferents estadis de transformació constant amb la força, l'enginy, l'equilibri per acabar els dos protagonistes fusionats en un. Una proposta gens senzilla a la qual Girón s'enfronta amb els cinc sentits i a la qual, en tot moment, dona un exprés i nítid sentit de canvi, transformació i adaptació constant. La implicació física és totalment necessària i té un acompanyament musical just i precís que, fins i tot, en alguns moments esdevé la veu d'aquesta transformació escènica. Certament, un petit joia de la Fira d'enguany. -*Assumpta Pérez*

► **BIFLATS. «Catalan Fanfare!».** Va ser una llàstima que només els poguessin

escoltar els professionals acreditats a la llotja professional i en un pati amb una turbina, la de la Colònia Sedó, al mig. La idea de fer-ho allà és que els puguin sortir concerts. Els Biflats són una fanfària catalana que ha avançat els últims anys fins a trobar el seu punt. Tenen la *Cúmbia del Pirineu*, donen la volta a *El cant dels ocells* i porten molta alegria. -*Marc Serena*

► **CLÀUDIA GÓMEZ I RAQUEL VIÑUALES. «Pilar de dos».** Peça de fusió entre dos conceptes allunyats però que, en aquesta proposta, s'alimenten l'un de l'altre. Dansa contemporània i les figures que es realitzen en el món casteller, amb un tempo marcadament ritualístic que dona com a resultat una proposta de figures estètiques, ben amalgamada entre els dos punts de partida de treball. Les dues ballarines, acompanyades de música en directe, mostren un exercici corporal, d'esforç físic i necessària contorsió tècnica. La lentitud de l'inici no esdevé cap tipus de punt flac de la proposta, sinó aquest marcat ritual de preparació d'un exercici francament complex. -*Assumpta Pérez*

► **COCANHA. Nit de ball folk.** Són tres noies cantant juntes i només acompanyades per uns tamborins de cordes del Pirineu i unes bases de fusta microfonada on picaven amb el peu. Melodies antigues amb lletres posades al dia. Són les Ibeyi occitanes? Una grata sorpresa a la llotja professional. -*Marc Serena*

► **EL SOMNI DEL DRAC. «L'agència secreta de les paraules».** Una de les

primeres funcions de la fira d'enguany va començar amb força retard, una de les escoles assistents havia sortit tard. Malgrat el petit inconvenient, Marta Rius i Guillem Ballaz, o el que és el mateix, la Diana i en Ramon, els protagonistes de l'espectacle, aspiren a convertir-se en agents secrets de la SPA, el Servei de Paraules Aparellades. Glosses, instruments, música i, sobretot, comptar amb la bona disposició i ajuda dels grups escolars, una part feta amb treballs previs a la funció, i l'altra part, durant el desenvolupament del muntatge. Un muntatge pedagògic i efectiu on els més menuts (i els que no ho són tant) descobreixen el divertit i amè exercici de glossar, cercar paraules amb rima consonant (més senzill que la rima assonant), amb dos intèrprets que es van posar amb rapidesa i facilitat el públic a la butxaca. Com? Amb històries, contes, però sobretot troballes i curiositats que van fer gaudir el públic assistent. -*Assumpta Pérez*

► **EL SOMNI PRODUCCIONS. «La classe».** Dins l'Espai Xarxa Alcover (circuit teatral en català que uneix les illes Balears, Catalunya, Andorra, la Franja de Ponent i el País Valencià), els mallorquins portaven el seu darrer treball a la sala Els Carlins amb un migradíssim públic. Si es descomptaven personal de la fira, convidats, tècnics... l'autèntic nombre d'espectadors era encara més minso. I, certament, l'espai era totalment idoni, però hauria requerit d'un altre horari i més èmfasi comunicatiu de l'activitat. I és una pena perquè la peça s'ho val. El text de Sergio Baos mostra l'evolució del

distanciament, estima i conflicte de dos amics: en Lluís i en Ramon. L'amistat dels dos amics es mostra a través de la seva història i amb un conflicte específic que els allunyarà (aparentment). Però malgrat els anys, les reticències, les pors i els dubtes, sense adonar-se'n, els seus llaços fraternals s'enforteixen i endureixen. La seva història es presenta a través de lliçons en les quals el protagonista és un tipus o un altre. Bon tàndem el format per Rodo Gener i Òscar Muñoz en un muntatge molt orgànic, buit d'elements, però poderós en contingut, i amb un exercici interpretatiu molt més complex del que sembla. -*Assumpta Pérez*

► **FETÉN FETÉN. «El mágico planeta de los instrumentos insólitos».** Una de les primeres troballes de la Fira, adreçada al públic més jove, tot i que pel seu contingut distès, amè, àgil i ben escollit, és interessant fins i tot per a qui no li atrau la música. Els de Burgos Fetén es van embutxacar el públic amb una rapidesa insòlita; quatre indicatius i el més important: que s'ho passarien més bé si romanien callats i atents. La norma més important i la més efectiva va fer parar màxima atenció i silenci als escolars aplegats al Conservatori per gaudir de la simpatia i bon fer de Jorge Arribas i Diego Galaz, en un interessant i divertit viatge instrumental i musical. Els orígens dels instruments, instruments típics de diferents parts del món i, fins i tot, instruments reciclats amb objectes quotidians que va esdevenir la part més aplaudida i en la qual els escolars van mostrar més interès. Dos fantàstics mestres de cerimònies que van fer

aixecar de les butaques els espectadors per fer-los ballar, cantar i participar en qualsevol peça tradicional regional presentada: tarantel-les italianes, jotes gallegues, muñeiras... La voràgine sonora es va desfermar de nou quan, en finalitzar el muntatge, els músics van permetre fer-los preguntes: el muntatge havia interessat i la curiositat va ser màxima. Bona proposta musical per als petits. -*Assumpta Pérez*

► **GALEUSCAT.** L'objectiu era ajuntar músics catalans, gallecs i bascos però la proposta encara està a mitges. La treballaran en una residència artística i gravaran disc el mes de març. A la llotja professional es va poder sentir el repertori que tenen fins al moment, entre versions i composicions pròpies, i van acabar cantant a «l'alegria i la llibertat». -*Marc Serena*

► **JANUSZ PRUSINOWSKI IKOMPANIA & MANU SABATÉ. «Polcat».** Hi ha sessions de la Mediterrània que semblen fetes només per a *die-hard* fans, els fans més acèrrims. El concert del trio polonès amb Manu Sabaté a El Sielu semblava pensat per a *ultrafolkies*. No hi havia sentit de l'espectacle, es dirigien al públic amb un polonès i un anglès incomprendibles i van interpretar una música per a bodes que entrustia. Això sí, no hi van faltar ni polques ni masurques. -*Marc Serena*

► **JONATAN PENALBA. «De soca-rel».** És un jove d'Alcúdia que vol ser un clàssic. *Soca-rel* és el seu primer disc i el va presentar a la sala El Sielu acompanyat de la seva banda. Seguirem

OSCAR BAYONA

Els igualadins JoKB van actuar a la plaça Europa dins l'Estepa

SALVADOR REDÓ

Els Tirallongues van descarregar el 3 i el 4 de 7 simultanis

MIREIA ARSO

La cantant gallega Uxía homenatja el poeta Uxío Novoneyra